

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра міжнародного права та міграційної політик

Міждисциплінарна курсова робота

на тему:

СМЕРТНА КАРА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Студента (ки) 3 курсу МП- 31 групи
Галузь знань 29 Міжнародні відносини
Спеціальність 293 Міжнародне право

Гринюк Катерини Володимирівни

Керівник: кандидат юридичних наук,
доцент, завідувач кафедри міжнародного права
та міграційної політики

Жукорська Ярина Михайлівна

(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

Національна шкала

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS

Члени комісії:

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1	
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОНЯТТЯ СМЕРТНОЇ КАРИ	
1.1. Історія виникнення та розвитку смертної кари.....	6
1.2. Сучасний стан смертної кари у світі.....	8
1.3. Смертна кара і ресоціалізація засуджених.....	11
РОЗДІЛ 2	
СМЕРТНА КАРА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ОКРЕМИХ КРАЇН	
2.1. Смертна кара в США.....	15
2.2. Смертна кара в в Азії та країнах Сходу.....	19
РОЗДІЛ 3	
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ	
3.1. Економічний аспект та ефективність смертної кари.....	24
3.2. Аргументація за і проти смертної кари.....	26
ВИСНОВКИ.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	30
ДОДАТКИ.....	34

ВСТУП

Актуальність дослідження. Тема смертної кари в кримінальному праві залишається актуальною через постійні дебати щодо її етичності, ефективності та прав людини. Дослідження цієї теми допоможе краще зрозуміти сучасні тенденції та практику в різних країнах, а також сприятиме формулюванню більш гуманних та справедливих кримінальних політик.

Для майбутніх юристів-міжнародників вивчення теми смертної кари в кримінальному праві визначається важливими причинами:

1. Міжнародний контекст - смертна кара є предметом міжнародних правових норм та конвенцій, тому розуміння її ролі в кримінальному праві різних країн важливе для міжнародного правового співробітництва.

2. Порівняльний аналіз - вивчення практики смертної кари у різних країнах дозволяє майбутнім юристам розуміти різноманітні правові підходи та ефективні стратегії боротьби за права людини на міжнародному рівні.

3. Гуманітарні аспекти - розгляд смертної кари з погляду гуманітарних цінностей допомагає майбутнім юристам розвивати критичне мислення та уявлення про справедливість у сучасному світі.

Таке дослідження підвищує професійну компетентність юристів-міжнародників і готує їх до вирішення складних міжнародних правових проблем, пов'язаних з смертною карою.

Науково-практичне значення цієї теми проявляється в тому, що дослідження цієї проблематики дозволяє краще розуміти різні правові підходи до смертної кари у різних країнах, що є важливим для формулювання та впровадження ефективних та гуманних кримінальних політик. Такий аналіз також може допомогти у формуванні міжнародних стандартів у сфері прав людини та кримінальної юстиції. Крім того, вивчення цієї теми забезпечує майбутнім юристам-міжнародникам необхідні знання та компетенції для розв'язання складних міжнародних правових питань, пов'язаних з смертною карою.

Об'єктом дослідження є смертна кара в кримінальному праві зарубіжних країн. Це включає вивчення правових норм, процедур і практики застосування смертної кари в різних юрисдикціях та контекстів.

Предметом дослідження є аналіз і вивчення політик, законів, судової практики, інституційних структур, дискусій та динаміки смертної кари в кримінальному праві зарубіжних країн. Тобто, це сама сутність та характеристики смертної кари у міжнародному правовому контексті.

Метою дослідження є ретельний аналіз смертної кари в кримінальному праві зарубіжних країн з метою оцінки її ефективності у запобіганні злочинності та забезпеченні громадської безпеки, розгляду впливу на права та гідність особи та суспільство в цілому, а також ідентифікації найбільш ефективних та гуманних кримінальних політик у цій сфері.

Методи дослідження. Дослідження смертної кари в кримінальному праві зарубіжних країн використовує різноманітні методи, включаючи:

1. Порівняльний аналіз законодавства та практики різних країн щодо смертної кари.
2. Аналіз судової практики та рішень у справах, пов'язаних із смертною карою.
3. Соціологічні дослідження громадської думки щодо смертної кари.
4. Юридичний аналіз міжнародних правових актів та конвенцій.
5. Етичний аналіз справедливості та гуманності смертної кари.

Комбінація цих методів дозволяє отримати глибоке та всебічне розуміння проблематики смертної кари в міжнародному праві.

Завдання дослідження включають аналіз таких аспектів;

Завдання дослідження можуть включати наступні пункти:

- Дослідження історії виникнення та розвитку смертної кари з оглядом на її еволюцію в різних культурах та періодах.
- Аналіз сучасного стану смертної кари у світі, включаючи розподіл її застосування, тенденції змін, а також правові та етичні аспекти.

- Вивчення взаємозв'язку смертної кари з ресоціалізацією засуджених та її вплив на процес реабілітації злочинців.
- Аналіз смертної кари в США, включаючи її законодавчу базу, практику застосування та дебати щодо ефективності та справедливості.
- Дослідження смертної кари в азійських країнах, зокрема в Китаї, Японії та інших країнах регіону, з урахуванням особливостей її застосування та суспільного відношення до неї.
- Вивчення смертної кари в східних країнах, таких як Іран, Саудівська Аравія та інші, з огляду на їхню культурну та релігійну специфіку.
- Аналіз економічних аспектів та ефективності смертної кари, включаючи витрати на проведення смертних вироків порівняно з іншими методами покарання.
- Розгляд аргументів за і проти смертної кари з точки зору прав людини, справедливості та етики, з метою виявлення раціональних підходів до цього питання.

Наукова база дослідження. Під час написання курсової роботи було використано праці таких провідних вчених та дослідників, як: О. Александренко, Н. Ахтирська, Л. Васильченко, О. Ільїна, О. Кисіль, Л. Подорога, К. Кіндюк, В. Попко та інших.

Структура курсової роботи. Курсова робота складається зі вступу, 3 розділів та 7 підрозділів, висновків та списку джерел, який містить 31 найменування. Загальний обсяг роботи складає 34 сторінки.

РОЗДІЛ 1.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОНЯТТЯ СМЕРТНОЇ КАРИ

1.1. Історія виникнення та розвитку смертної кари

Смертна кара, як один із найдавніших видів покарання, сягає своїм корінням у глибину людської історії. Її виникнення тісно пов'язане з принципом таліону, згідно з яким вбивство каралося смертю вбивці. Крім того, важливу роль відігравала кровна помста, поширена в багатьох ранніх суспільствах.

Смертна кара, відома й як капітальне покарання, відображає давню практику суспільств з накладання найсуворіших покарань за вчинення серйозних злочинів. У ранніх цивілізаціях вона була невід'ємною частиною судової системи і відображала соціокультурні та релігійні впливи того часу.

У стародавній Месопотамії, що включала Шумер та Вавилон, смертна кара була одним із найсуворіших видів покарання. Вона застосовувалася за широкий спектр злочинів, включаючи вбивства, крадіжку, богохульство та зраду. Методи виконання смертної кари були жорстокими та різноманітними, оскільки вони могли включати обезголовлювання, побиття камінням, спалення або навіть розчленування. Це відображало суворість та безжальність правосуддя того часу, а також прагнення влади до показових покарань [3, с. 83].

У Стародавньому Єгипті смертна кара також застосовувалася за вчинення серйозних злочинів, таких як вбивства, зрада та грабіж. Проте, порівняно з Месопотамією, методи були більш гуманними. Зазвичай вони включали повішення, задушення або втоплення. Це може вказувати на більшу спрямованість на виконання справедливих та менш жорстоких покарань у єгипетському суспільстві [4, с. 30].

У давній Греції та Римі смертна кара була засуджена за різні злочини, від вбивств до державної зради та дезертирства. Методи виконання були жорстокими та публічними, призначені для показу влади та впливу. Ці методи включали побиття камінням, розп'яття, обезголовлювання та інші

публічні страти. Вони слугували також як стримуючий фактор для утримання порядку у суспільстві.

У стародавній Індії смертна кара застосовувалася рідко, зазвичай за найтяжчі злочини, такі як вбивства брахманів (священиків). Проте, коли вона застосовувалася, методи виконання були жорстокими та різноманітними, включаючи обезголовлювання, розчленування, спалення та скидання зі скель. Це відображало суворість та непримиренність індійських законів і покарань у той час. Зародження смертної кари у ранніх цивілізаціях відображає складність моральних, соціальних та правових норм того часу, а також вплив релігії та культури на судові практики та покарання [7, с. 132].

У період Середньовіччя та ранньої Нової епохи смертна кара була широко застосовуваною практикою як у Європі, так і в Азії та Північній Америці. Кожний регіон мав свої власні методи та підходи до її застосування, відображаючи особливості суспільних, культурних та релігійних контекстів.

У Європі, смертна кара була широко застосовуваною як за релігійні, так і світські злочини. Методи її виконання були жорстокими та публічними, що мали на меті вражати інших громадян та служити як стримуючий фактор. Спалення на багатті, повішення, обезголовлювання та побиття камінням — це лише деякі з методів, що використовувалися [10, с. 23].

В Азії, смертна кара також була розповсюдженою практикою, але методи виконання варіювалися в залежності від конкретної країни та культури. У Китаї, наприклад, використовувалися такі жорстокі методи, як обезголовлювання, повішення, розчленування та повільне задушення, які також слугували як показ влади та впливу.

У колоніальній Північній Америці, смертна кара була застосована за тяжкі злочини, такі як вбивство, зґвалтування та підпал. Методи виконання були подібні до тих, що використовувалися в Європі, і включали жорстокі публічні страти.

Загалом, практика смертної кари у цей період відображала жорстокість та безжальність того часу, а також вплив релігійних та культурних норм на судові практики та покарання.

1.2. Сучасний стан смертної кари у світі

Станом на 2024 рік смертна кара все ще застосовується в 36 країнах світу. Її використання значно скоротилося за останні десятиліття, і більшість країн світу її скасували.

Країни, де застосовується смертна кара:

- Азія: Афганістан, Бахрейн, Бангладеш, Китай, Індія, Індонезія, Іран, Ірак, Японія, Йорданія, Кувейт, Малайзія, М'янма, Непал, Північна Корея, Пакистан, Саудівська Аравія, Сингапур, Сінгапур, Сирія, Таїланд, Тайвань, Об'єднані Арабські Емірати, В'єтнам [8, с. 160].
- Африка: Алжир, Ботсвана, Бурунді, Єгипет, Екваторіальна Гвінея, Ефіопія, Гамбія, Гвінея, Кенія, Ліберія, Лівія, Мадагаскар, Малаві, Малі, Мавританія, Нігер, Нігерія, Руанда, Сенегал, Сомалі, Південний Судан, Судан, Танзанія, Того, Туніс, Уганда, Замбія, Зімбабве.
- Північна Америка: США.
- Південна Америка: Гаяна, Сент-Кітс і Невіс, Сент-Люсія, Суринам, Тринідад і Тобаго.
- Океанія: Папуа Нова Гвінея.

Країни, де застосовується смертна кара, охоплюють широкий географічний діапазон та різні культурні контексти. У регіоні Азії такі країни, як Китай, Іран, Індія, Індонезія та Саудівська Аравія, продовжують застосовувати смертну кару. Також до цього списку входять Північна Корея, Пакистан, Сирія та Японія, серед інших [9, с. 90].

У регіоні Африки смертна кара залишається практикою в багатьох країнах, включаючи Єгипет, Нігерію, Судан, Кенію та Ефіопію. Країни

Південної Америки, такі як Гаяна та Тринідад і Тобаго, також залишаються на часи рішенням смертної кари.

У Північній Америці смертна кара залишається в силі лише в США, де деякі штати залишаються активними у виконанні смертних вироків. Однак цей підхід зустрічає опозицію та дебати в суспільстві.

Впровадження смертної кари в цих країнах відображає різні правові та культурні норми, а також глибокі релігійні та політичні переконання. Це продовжує спричиняти дебати та суперечки щодо справедливості та етичності цього виду покарання в сучасному світі [19, с. 121].

Розглянемо найпоширеніші методи страти:

Смертельна ін'єкція: Це найпоширеніший метод страти у світі, який використовується в 27 країнах.

Повішення: Цей метод все ще використовується в 16 країнах, включаючи Китай, Іран, Японію та США.

Розстріл: Цей метод використовується в 12 країнах, включаючи Китай, Індію, Індонезію та Тайвань.

Обезголовлювання: Цей метод використовується в 5 країнах, включаючи Саудівську Аравію та Йемен.

Утоплення: Цей метод використовується в 2 країнах, включаючи М'янму та Таїланд.

Скидання з кам'янистого урвища: Цей метод використовується в 1 країні, Ірані.

Крім того, існує перелік злочинів, які передбачають покарання у вигляді смертної кари.

Вбивство: Найпоширеніший злочин, за який карають смертю.

Згвалтування: Застосовується в деяких країнах Близького Сходу та Африки.

Тероризм: Застосовується в деяких країнах Близького Сходу та Африки.

Державна зрада: Застосовується в деяких країнах Азії та Близького Сходу.

Торгівля наркотиками: Застосовується в деяких країнах Азії та Південної Америки [24, с. 160].

Згідно з останніми даними, смертна кара залишається реальністю в 36 країнах світу, хоча вона значно скоротилася порівняно з минулими десятиліттями, і більшість країн світу скасували цю практику. За даними Amnesty International, у 2023 році смертні вироки були винесені в 58 країнах, а саме страти виконані у 21. Найбільша кількість страт зафіксована у Китаї, Ірані, Саудівській Аравії, Єгипті та Іраку. У США було страчено 18 осіб.

Країни, де застосовується смертна кара, охоплюють широкий географічний діапазон та різні культурні контексти. Вони відображають різні правові та культурні норми, глибокі релігійні та політичні переконання. У регіоні Азії продовжують застосовувати смертну кару країни, такі як Китай, Іран, Індія, Індонезія та Саудівська Аравія.

У Північній Америці смертна кара залишається в силі лише в США, де деякі штати залишаються активними у виконанні смертних вироків, хоча цей підхід зустрічає опозицію та дебати в суспільстві.

Впровадження смертної кари в різних країнах викликає дебати та суперечки щодо її справедливості та етичності. Така різноманітність методів страти і злочинів, за які її застосовують, свідчить про складність ситуації та потребу в глибоких обґрунтуваннях щодо ефективності та справедливості цього виду покарання [26].

Варто зазначити, що у деяких країнах, де смертна кара не скасована, вона не застосовується протягом тривалого часу. Це явище називається мораторієм на смертну кару. Мораторій може бути офіційним або неофіційним [31, с. 35]. Офіційний мораторій встановлюється законом або указом глави держави. Неофіційний мораторій виникає, коли протягом тривалого часу не проводяться страти. Мораторій на смертну кару діє в таких країнах, як Австралія, Канада, Європейський Союз, Нова Зеландія, Норвегія.

Тим більше, у світі існує рух за скасування смертної кари. Його прихильники стверджують, що смертна кара є жорстокою та негуманною,

неефективною як стримувальний фактор, а також несе ризик страти невинних людей. Рух за скасування смертної кари досяг значних успіхів: за останні 50 років смертну кару скасували в більш ніж 100 країнах.

Смертна кара залишається суперечливою темою у світі. Її використання значно скоротилося за останні десятиліття, і більшість країн світу її скасували. Рух за скасування смертної кари набирає обертів, та існує висока вірогідність, що в майбутньому ця практика буде повністю скасована.

1.3. Смертна кара і ресоціалізація засуджених

Смертна кара та ресоціалізація засуджених є двома протилежними концепціями, які мають глибокі філософські та етичні наслідки. З одного боку, смертна кара передбачає остаточне покарання за злочин, без можливості виправлення чи повернення до суспільства. З іншого боку, ресоціалізація прагне допомогти засудженим виправитися, здобути нові навички та стати продуктивними членами суспільства після звільнення.

Сучасне суспільство стоїть перед непростим вибором - між смертною карою, яка є карою за тяжкі злочини, і ресоціалізацією, яка пропонує шлях виправлення та повернення засуджених до нормального життя. Хоча обидва підходи мають свої прихильників і противників, аргументи на користь ресоціалізації є вагомими та викликають обґрунтовані обговорення [1].

По-перше, ресоціалізація відкриває можливість виправлення для засуджених. Вона дає людям шанс пізнати свої помилки, зробити висновки і навчитися жити законослухняним життям. Програми ресоціалізації можуть надати засудженим навичок і знань, які допоможуть їм інтегруватися у суспільство після звільнення.

По-друге, ресоціалізація ґрунтується на принципах гуманізму та поваги до людської гідності. У порівнянні з смертною карою, яка є жорстокою та негуманною, ресоціалізація сприймається як більш гуманна та соціально-спрямована форма покарання [6, с. 169].

По-третє, дослідження підтверджують ефективність ресоціалізаційних програм у зниженні рівня рецидивізму. Засуджені, які проходять через такі програми, мають менше схильність повертатися до злочинної діяльності після виходу на волю, порівняно з тими, хто був підданий смертній карі.

Крім того, ресоціалізація є економічно вигіднішою альтернативою до смертної карі. Витрати на утримання засуджених у в'язницях, а також проведення смертних виконань, значно вищі, ніж витрати на реабілітацію та ресоціалізаційні програми. Крім того, засуджені, які стають частиною працездатного суспільства після ресоціалізації, можуть стати платниками податків, що приносить користь економіці країни.

Ресоціалізація засуджених, як метод реабілітації та повернення до суспільства, стикається з численними викликами, які потребують уваги та вирішення. З міжнародно-правової перспективи, ресоціалізація засуджених визнана як важлива складова справедливого судочинства, проте існують конкретні проблеми, які потребують уваги та дії [30].

Однією з головних проблем ресоціалізації є її складність та висока вартість. Проведення ефективних програм ресоціалізації вимагає значних ресурсів, включаючи фінансові, людські та інфраструктурні. Для успішної реалізації таких програм необхідно мати доступ до кваліфікованих фахівців, а також до відповідного обладнання та матеріалів. Міжнародне право, зокрема Конвенція проти підліткової злочинності та стандарти, встановлені ООН, закликають держави забезпечувати адекватні ресурси для реалізації програм ресоціалізації.

Також, не всі засуджені готові до ресоціалізації. Деякі засуджені можуть не мати бажання або здатності змінити свою поведінку, навіть після участі у програмах реабілітації. Наприклад, особи з довгостроковими антисоціальними та агресивними нахилами можуть виявляти опір до змін та відновлення у суспільстві. У таких випадках важливо мати індивідуальний підхід та програми, які враховують особливості кожного засудженого.

Нарешті, ризик рецидиву залишається серйозною проблемою ресоціалізації. Навіть після успішного проходження програм реабілітації, деякі засуджені можуть повернутися до злочинної діяльності через різноманітні причини, такі як відсутність підтримки після звільнення або вплив старих звичок та середовища. З цієї причини важливо впроваджувати післяреабілітаційну підтримку та нагляд, а також постійно вдосконалювати програми ресоціалізації з метою мінімізації ризику рецидиву [29, с. 71].

Аналізуючи доробок вчених, які виступають проти смертної кари, можна виділити основні тези, якими вони підтверджують свою думку, надаючи «альтернативні» методи покарання. Вони класифікують їх як більш ефективні та гуманні []. Ці альтернативні покарання включають:

Довічне ув'язнення – це найсуворіше покарання, яке не передбачає позбавлення життя.

Тривале ув'язнення – злочинці можуть бути засуджені до ув'язнення на тривалий термін, але з можливістю звільнення умовно.

Громадські роботи - вони можуть бути засуджені до виконання громадських робіт замість тюремного ув'язнення.

Електронні браслети – особи можуть бути засуджені до носіння електронних браслетів, які відстежують їхнє місцеперебування.

Сучасне суспільство знаходиться перед непростим вибором між цими двома підходами. Хоча смертна кара може виглядати як ефективний спосіб карати тяжкі злочини, ресоціалізація пропонує можливість виправлення та відновлення засуджених, що, в свою чергу, може допомогти знизити рівень злочинності у майбутньому [27].

Таким чином, розглядаючи аргументи на користь ресоціалізації, можна зробити висновок, що цей підхід має певні переваги, які важливо враховувати при формуванні судової політики та виборі методів покарання. Ресоціалізація сприяє гуманному та соціально-спрямованому підходу до покарання, який ставить за мету не тільки карати, але й виправляти та відновлювати засуджених у суспільстві.

РОЗДІЛ 2.

СМЕРТНА КАРА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ОКРЕМИХ КРАЇН

2.1. Смертна кара в США

Смертна кара в Сполучених Штатах Америки викликає багато суперечок і обговорень, які тривають протягом багатьох років. За останні десятиліття її застосування значно скоротилося, а скасовано вже у 23 штатах та окрузі Колумбія.

Історія смертної кари в США датується з колоніального періоду. Спочатку вона застосовувалася за широкий спектр злочинів, включаючи вбивство, зраду, підпал та крадіжку. Поступово методи страти стали більш гуманними, переходячи від повішення, розстрілу, спалення на багатті та побиття камінням до смертельної ін'єкції, яка є найпоширенішою в сучасний період. Однак в окремих штатах залишаються інші методи, такі як електричний стілець та газова камера [28].

Міжнародне право висловлює обурення щодо смертної кари і надає пріоритет захисту прав людини. Наприклад, Міжнародний пакт про громадянські та політичні права, прийнятий ООН, закликає до припинення смертної кари. Це відображає загальний міжнародний тренд до відмови від цього виду покарання [15].

Існує важлива тенденція до скасування смертної кари в США. Це відображається в числі штатів, які скасували це покарання та звертаються до більш гуманних методів реабілітації та покарання. Наприклад, штати як Каліфорнія та Нью-Йорк відмовилися від смертної кари, зосереджуючись на розвитку програм ресоціалізації та реабілітації для засуджених [14].

Станом на 2024 рік смертна кара залишається чинною в 27 штатах США, а також на федеральному рівні за деякі федеральні злочини, такі як зрада та шпигунство. Це питання не лише відображає правову систему країни, але й створює площину для обговорення етичних та гуманітарних питань.

У США існують різні методи страти, кожен з яких має свої особливості та історію використання:

1. Смертельна ін'єкція - це метод карної страти, який використовується в багатьох країнах, зокрема в США. У більшості штатів цей метод є найпоширенішим і широко використовується для виконання смертних вироків. Процедура полягає в тому, що особі, якій призначено страту, вводять спеціальні хімічні речовини, які призводять до смерті шляхом зупинки дихання та серцевої діяльності.

Зазвичай смертельна ін'єкція складається з кількох компонентів, включаючи анагетик для знеболення, паралітик для блокування м'язової активності та калію, який викликає зупинку серця. Проте склад і точні характеристики ін'єкції можуть відрізнятися в залежності від законодавства та практики конкретного штату [12].

Хоча смертельна ін'єкція розглядається як один із найбільш "гуманних" методів страти, його застосування все життя широко обговорюється і спірно. Деякі критики вказують на можливість болю та страждань, які можуть виникнути під час процедури, особливо якщо не використовується належна кількість анагетиків чи паралітиків. Крім того, іноді виникають проблеми з отриманням необхідних хімікатів для виконання ін'єкції, оскільки деякі компанії відмовляються постачати їх через моральні або юридичні міркування.

У зв'язку з цим смертельна ін'єкція стала предметом дискусій та судових позовів, і деякі штати навіть призупинили використання цього методу. Однак в деяких юрисдикціях вона все ще залишається основним методом карної страти.

2. Електричний стілець - це метод карної страти, який полягає у впливі високої напруги електричного струму на тіло засудженого, що призводить до смерті. Хоча застосування електричного стільця стало значно менш поширеним в порівнянні з минулим, він все ще залишається одним із методів страти, який використовується в деяких штатах США [20, с. 256].

Процедура електричного стільця передбачає прив'язування засудженого до стільця та надання йому високої напруги електричного струму через його тіло. Зазвичай електричний струм подається через

електроди, які розміщені на голові та ногах засудженого. Цей струм перешкоджає нормальному функціонуванню нервово-м'язової системи та може призвести до серцевої зупинки або інших тяжких уражень органів.

Історично електричний стілець був одним з найбільш контроверсійних і суперечливих методів карної страти через його жорстокість та високий ризик виникнення страждань. Проте з часом відповідні законодавчі зміни та рішення суду призвели до того, що багато штатів обмежили або взагалі припинили використання електричного стільця. Зараз цей метод використовується тільки в обмеженій кількості штатів, а в інших він заміщений більш "гуманними" методами, такими як смертельна ін'єкція [13].

Незважаючи на це, електричний стілець залишається предметом гострої дискусії у суспільстві, і його застосування часто породжує спірні питання щодо етики, прав людини та гуманності.

3. Газова камера - це метод карної страти, що полягає у введенні отруйних газів у спеціальному приміщенні, що призводить до отруєння та смерті особи. Цей метод став відомим завдяки своєму широкому застосуванню в минулому, але на сьогоднішній день він використовується лише в одному штаті - Оклахомі.

Процедура газової камери передбачає прив'язування засудженого до крісла або спеціального пристрою всередині камери, після чого у приміщення подається отруйний газ, який особа вдихає. Основними хімічними речовинами, які можуть використовуватися в газовій камері, є ціаніди або змішані отруйні гази [23, с. 150].

Історично газова камера була широко використовуваним методом страти в багатьох країнах, зокрема у США, проте з часом цей метод став об'єктом критики через його жорстокість та страждання, які він наносить засудженим. Багато штатів почали шукати більш гуманні методи страти, що призвели до того, що зараз газова камера використовується лише в Оклахомі.

Незважаючи на те, що застосування газової камери значно зменшилося, вона все ще залишається предметом гострої дискусії у суспільстві, і її використання часто викликає питання щодо етики, прав людини та гуманності. Відсутність більш широкого застосування цього методу страти свідчить про загальне тенденцію до відмови від жорстоких та недостатньо гуманних методів карної страти.

4. Розстріл - це один із найстаріших методів карної страти, який залишається альтернативою смертельній ін'єкції. В даний час розстріл застосовується як метод страти в одному штаті, а саме в Юті. Цей метод полягає в застосуванні вогнепальної зброї для покарання засудженого [25, с. 152].

Процедура розстрілу зазвичай включає в себе прив'язування засудженого до спеціального пристрою або крісла, після чого виконавці або виконавець виконують стрільбу у відповідності з вироком суду. Це може бути один або декілька виконавців, які випробовують свою вогнепальну зброю. Юта залишається єдиним штатом у США, де дозволяється застосовувати розстріл як метод карної страти. Водночас, використання цього методу страти стає предметом гострої дискусії і критики. Багато організацій і захисників прав людини виступають проти застосування розстрілу через його жорстокість та можливість помилкових виконань [16].

Слід відзначити, що загальна тенденція в багатьох штатах США полягає в відмові від менш гуманних методів карної страти, таких як розстріл, на користь більш гуманних альтернатив, таких як смертельна ін'єкція.

Обговорення смертної кари та методів страти в США не може обійтися без звернення до етичних питань. Практика смертної кари викликає запитання щодо гуманності, справедливості та можливості помилкових засуджень, що підштовхує до пошуку альтернативних шляхів у системі покарань.

Методи страти в США відображають еволюцію правової системи країни та ставлення суспільства до смертної кари. Однак, незважаючи на те,

що вона залишається чинною в деяких штатах, питання щодо гуманності та ефективності цього виду покарання залишається предметом глибокого обговорення та реформ у правовій системі США.

Як ми зазначали в попередньому розділі, рух за скасування смертної кари продовжує набирати обертів, і існує реальна ймовірність, що смертна кара буде повністю скасована в США в майбутньому. Однак, це буде непростю справою, адже рух стикається з низкою викликів, такі як підтримка смертної кари в деяких штатах, медіа-висвітлення та проблеми з фінансуванням такого руху [21].

Важливо зазначити, що рух за скасування смертної кари не є однорідним. Деякі люди в цьому русі вважають, що смертна кара повинна бути скасована повністю, а інші вважають, що вона повинна бути збережена для деяких особливо тяжких злочинів. Незважаючи на ці розбіжності, рух за скасування смертної кари об'єднує людей, які поділяють спільне переконання, що смертна кара є жорстокою, неефективною та несправедливою.

2.2. Смертна кара в Азії та країнах Сходу

Смертна кара - це тема, яка важлива під час дослідження азійських країн. Вона викликає багато обговорень і вивчення в контексті права та етики. У цьому розділі ми розглянемо, як смертна кара застосовується в азійських країнах сьогодні, які методи використовуються і який вплив це має на суспільство та законодавство.

Смертна кара залишається легальною в багатьох азійських та східних країнах, хоча її застосування значно різниться. У деяких країнах, таких як Китай та В'єтнам, смертна кара широко використовується за різні злочини, включаючи вбивство, зґвалтування, торгівлю наркотиками та корупцію. В інших країнах, таких як Японія та Південна Корея, смертна кара використовується рідше і зазвичай застосовується лише за найтяжчі злочини, такі як вбивство або підпал.

Смертна кара має багатовікову історію в Азії та на Сході. Її використовували для покарання за різні злочини, включаючи вбивство, зраду, державну зраду та інші серйозні злочини. У деяких культурах вважалося, що смертна кара є необхідною для підтримки соціального порядку та запобігання злочинності [23].

Країни, де застосовується смертна кара:

- Східна Азія: Китай, Північна Корея.
- Південно-Східна Азія: В'єтнам, Індонезія, Малайзія, Сінгапур.
- Південна Азія: Бангладеш, Індія, Пакистан.
- Західна Азія: Бахрейн, Іран, Ірак, Саудівська Аравія, Кувейт, ОАЕ.

Перелік злочинів, за які карають смертною карою, варіюється від країни до країни. Ось деякі з найпоширеніших злочинів, за які карають смертною карою в азіатських та східних країнах:

Вбивство: У багатьох азіатських та східних країнах вбивство вважається серйозним злочином, за який передбачена смертна кара. Наочними прикладами цього є Китай, Японія, Саудівська Аравія та Іран.

У Китаї смертна кара за вбивство є широко застосовуваною. Злочинці, визнані винними у вбивстві, часто чекають виконання смертного вироку шляхом страти, що може бути проведено публічно або в закритому приміщенні.

У Японії та Кореї Південній смертна кара залишається законною, хоча вона рідко застосовується. Проте в надзвичайно серйозних випадках, коли особливо жорстоке або злочинне вбивство відбувається, суди можуть винести смертний вирок. У Саудівській Аравії та Ірані смертна кара за вбивство може бути застосована, і вона зазвичай виконується публічно або використовуючи жорстокі методи, такі як страта [11, с. 60].

Згвалтування: В деяких країнах, зокрема в Китаї та Індії, згвалтування може призвести до застосування смертної кари, особливо якщо воно супроводжується іншими серйозними злочинами, такими як вбивство або каліцтво. В цих країнах смертна кара вважається екстремальним заходом,

застосовуваним для найбільш жорстоких злочинів, і зґвалтування, особливо якщо воно вчинене з великою жорстокістю або супроводжується іншими тяжкими злочинами, може вважатися одним із таких злочинів.

У Китаї, яка має одну з найбільших кількостей страт у світі, зґвалтування може призвести до смертної кари, особливо якщо його супроводжує вбивство чи інші серйозні злочини. Там смертна кара часто виконується шляхом страти, яка може бути проведена публічно або в закритому приміщенні [22, с. 160].

У Індії також може застосовуватися смертна кара за зґвалтування в особливо важких випадках, коли зґвалтування супроводжується іншими серйозними злочинами. Смертна кара в Індії може бути виконана шляхом повішення або застосування електричного стільця.

Торгівля наркотиками: Торгівля наркотиками є одним з найсерйозніших злочинів у багатьох азіатських та східних країнах. В цих регіонах смертна кара часто застосовується до людей, яких визнають винними у масштабній або організованій торгівлі наркотиками. Такий підхід спрямований на боротьбу зі злочинними угрупованнями, які займаються незаконним обігом наркотиків і створюють серйозні загрози громадській безпеці та здоров'ю.

Наприклад, у країнах Південно-Східної Азії, таких як Малайзія, Сінгапур і Індонезія, смертна кара може бути застосована до тих, хто винен у торгівлі наркотиками великого масштабу. В інших країнах, таких як Китай, В'єтнам і Таїланд, торгівля наркотиками також може призвести до смертної кари, яка часто виконується шляхом страти.

Ці країни вважають торгівлю наркотиками серйозним загрозою для громадського здоров'я та громадської безпеки і вважають за необхідне застосовувати найбільш рішучі заходи для її припинення. Таким чином, смертна кара стала одним із засобів запобігання поширенню торгівлі наркотиками та боротьби з організованою злочинністю.

Корупція: У деяких країнах, зокрема в Китаї та В'єтнамі, смертна кара може бути застосована до осіб, винних у корупційних злочинах. Особливо

це стосується ситуацій, коли корупційні дії завдають значної шкоди державі, економіці або суспільству в цілому.

Наприклад, в Китаї смертна кара може бути застосована до посадових осіб або осіб, які володіють ключовими економічними ресурсами, і винних у серйозних випадках корупції, яка впливає на стабільність держави або забезпечення її економічного розвитку. У В'єтнамі також існує законодавство, яке передбачає смертну кару за корупційні злочини, особливо в тих випадках, коли вони мають серйозні наслідки для державної безпеки або стабільності.

Введення смертної кари за корупційні дії визначається як один із засобів стримування корупції та підвищення рівня відповідальності посадових осіб перед суспільством. Такий підхід надає суворе попереджувальне ефект для тих, хто схильний до корупційних дій, та допомагає зберігати довіру громадян до владних структур та державних інституцій [5].

Тероризм: У Японії, так само як і в багатьох інших азіатських та східних країнах, тероризм вважається однією з найсерйозніших загроз безпеці та стабільності. Відомо, що Японія стежить за високими стандартами безпеки та дотримується твердої політики боротьби з тероризмом.

Смертна кара часто застосовується в Японії до осіб, визнаних винними в терористичних актах, що призвели до загибелі людей або суттєвого порушення громадського порядку та безпеки. Введення смертної кари для терористів сприяє відповідному покаранню та демонстрації твердості держави у боротьбі з цими серйозними загрозами.

У Японії, як і в інших азіатських країнах, застосування смертної кари у випадках тероризму відображає важливість забезпечення безпеки та захисту громадян, а також демонструє непохитну відданість боротьбі зі злочинністю та тероризмом.

Смертна кара за різні злочини, такі як вбивство, зґвалтування, торгівля наркотиками, корупція та тероризм, застосовується в різних азіатських та

східних країнах з різною ступенем суворості. Ця практика відображає важливість забезпечення правопорядку, громадської безпеки та демонструє непохитну відданість держави боротьбі зі серйозними злочинами та загрозами.

РОЗДІЛ 3.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ СМЕРТНОЇ КАРИ

3.1. Економічний аспект та ефективність смертної кари

Економічний аспект смертної кари – це складна та суперечлива тема, яка викликає бурхливі дискусії. З одного боку, прихильники смертної кари стверджують, що вона є економічно вигідним способом покарання злочинців, адже утримування засуджених до довічного ув'язнення може бути значно дорожчим. З іншого боку, противники смертної кари заперечують цю тезу, аргументуючи тим, що витрати на судові процеси, апеляції та виконання смертних вироків можуть бути не менш високими, а також можуть мати негативний вплив на економіку в цілому [21, с. 140].

Визначення точної вартості смертної кари є складним завданням, оскільки це вимагає урахування різноманітних факторів, що впливають на фінансові витрати держави. Одним із ключових аспектів у визначенні вартості є витрати на судовий процес. Справи про смертну кару зазвичай вимагають більше часу та ресурсів, оскільки вони складніші та довготриваліші порівняно з іншими судовими процесами. Витрати на адвокатів, експертів, свідків та інші необхідні процедури можуть бути значними, що впливає на загальну вартість проведення судового процесу.

Крім того, важливо враховувати витрати на апеляційні процедури. Особи, засуджені до смертної кари, мають право на апеляцію, що може призвести до додаткових витрат на юристів, експертів та судові засідання. Це створює додаткові фінансові навантаження для системи правосуддя.

До інших важливих аспектів визначення вартості смертної кари відноситься утримання засуджених до смертної кари в камерах смертників. Витрати на їх утримання зазвичай вищі, оскільки вони потребують посилених заходів безпеки та спеціального персоналу, що забезпечує виконання вироку [5, с. 432].

Останнім важливим елементом є вартість виконання самої смертної кари. Вибір методу виконання (наприклад, смертельна ін'єкція, електричний

стілець) та його впровадження можуть бути дорогими і вимагати значних фінансових витрат.

Дослідження щодо економічної ефективності смертної кари надають різноманітні результати, які спрямовані на встановлення порівняння між витратами на смертну кару та довічне ув'язнення. Деякі з цих досліджень вказують на те, що смертна кара може бути трохи дешевшою, ніж тривале утримання злочинця в ув'язненні. Наприклад, аналіз витрат уряду штату Каліфорнія у 2011 році показав, що кожний випадок смертної кари обійшовся в середньому на \$1,94 мільйони доларів, у порівнянні з \$751 тисячею за довічне ув'язнення.

Однак інші дослідження не знайшли значної різниці у витратах між смертною карою та довічним ув'язненням. Наприклад, аналіз витрат у штаті Нью-Йорк показав, що середні витрати на кожний випадок смертної кари були навіть трохи вищими, ніж на довічне ув'язнення.

Важливо зазначити, що ці дослідження мають свої обмеження. Багато з них не враховують такі фактори, як вплив смертної кари на рівень злочинності або економічні наслідки помилкових вироків. Наприклад, смертна кара може не мати значного впливу на злочинність, або навіть може посилити відчуття помсти серед деяких членів суспільства, що може призвести до подальшого зростання злочинності.

Крім того, економічні витрати на смертну кару не враховують гуманітарних аспектів цього питання. Наприклад, вартість людського життя та можливість помилкового вироку не можуть бути виміряні у грошовому еквіваленті.

Отже, хоча дослідження економічної ефективності смертної кари мають свою важливість, вони повинні бути розглянуті в контексті ширшої дебати про моральні, етичні та правові аспекти смертної кари.

У підсумку, вартість смертної кари визначається комплексом факторів, що включають витрати на судовий процес, апеляції, утримання в камерах смертників та виконання вироку. Ці витрати можуть бути

значними, що підкреслює складність і важливість ухвалення рішення щодо використання смертної кари у системі правосуддя.

3.2. Аргументація за і проти смертної кари

Аналізуючи всі головні аспекти питання актуальності та доцільності використання смертної кари, ми провели емпіричне дослідження та поцікавилися думкою людей – як вони ставляться до цього питання?

Було опитано 20 осіб – різного віку та професій. Всі вони поділились своєю думкою, надавши різну аргументацію. Представимо кожен пункт в ДОДАТОК А.

Опубліковане недавно дослідження, яке було проведено широко та збалансовано, надає ґрунтовний огляд ставлення суспільства до смертної кари. Охопивши різні демографічні групи та професії, дослідження дає змогу отримати різноманітні погляди на цю складну проблему.

Згідно з результатами дослідження, більшість респондентів вважають смертну кару виправданим покаранням за тяжкі злочини, такі як вбивство, зґвалтування та тероризм. Вони стверджують, що вона слугує справедливою відплатою за найжахливіші злочини, а також стримує потенційних злочинців від їх вчинення.

Однак значна частина респондентів висловила стурбованість щодо потенційних недоліків застосування смертної кари. Їхні головні аргументи стосуються:

- Ризику помилкових вироків: Незворотність смертної кари робить будь-які помилки у винесенні вироків фатальними.
- Порушення прав людини: Смертна кара може розглядатися як жорстоке та незвичайне покарання, що суперечить фундаментальним принципам прав людини.
- Відсутність стримуючого ефекту: Дослідження не дають однозначної відповіді щодо того, чи дійсно смертна кара стримує злочинність.

Ознайомитись з діаграмою дослідження можна у ДОДАТОК Б.

Важливо зазначити, що дослідження не дає остаточної відповіді щодо доцільності смертної кари. Натомість воно пропонує цінний зріз суспільних думок з цього питання, демонструючи як підтримку, так і заперечення цієї практики.

ВИСНОВКИ

Смертна кара, як вища міра покарання, залишається однією з найсуперечливіших тем у сучасному світі. Її застосування викликає гострі дискусії щодо етики, гуманності, ефективності та відповідності міжнародним правовим стандартам. Дослідження зарубіжного досвіду застосування смертної кари дозволяє проаналізувати різні підходи до цієї проблеми, оцінити їхні переваги та недоліки, а також сформуванати власну позицію щодо майбутнього цієї практики.

Смертна кара продовжує залишатися однією з найбільш дискусійних і суперечливих тем у сучасному світі. Незважаючи на те, що законодавство багатьох країн світу все ще передбачає застосування смертної кари, її використання значно скоротилося протягом останніх десятиліть. Ця тенденція свідчить про поступове переосмислення суспільствами та урядами необхідності та доцільності такого виду покарання.

Методи виконання смертної кари є різноманітними, і кожен з них має своїх прихильників та противників. Наприклад, в деяких країнах досі практикуються такі методи, як повішання, розстріл, електричний стілець, смертельна ін'єкція тощо. Кожен із цих методів викликає свої етичні та практичні питання щодо гуманності та ефективності.

Прихильники смертної кари наводять низку аргументів на її користь. Серед них найпоширенішими є переконання, що смертна кара слугує стримуючим фактором для потенційних злочинців, забезпечує відплату за найтяжчі злочини та захищає суспільство від небезпечних злочинців. Вважається, що загроза смерті може утримати людей від вчинення тяжких злочинів, а також забезпечити справедливе покарання для тих, хто вже скоїв ці злочини.

Однак існує також значна кількість аргументів проти смертної кари. Один з основних аргументів — її незворотність у разі судової помилки. Історія знає багато випадків, коли засуджені до смерті пізніше виявлялися невинними, але вже не було можливості виправити цю помилку. Також смертну кару вважають жорстокою та негуманною формою покарання, яка

суперечить основним правам людини. Дослідження показують, що вона не є ефективним стримуючим фактором, оскільки рівень злочинності не знижується у країнах, де смертна кара застосовується. Крім того, застосування смертної кари часто має дискримінаційний характер, оскільки вона непропорційно часто застосовується до представників меншин та соціально незахищених верств населення.

Міжнародне право не забороняє смертну кару, але встановлює жорсткі обмеження щодо її застосування. Наприклад, міжнародні договори та конвенції вимагають дотримання суворих процедурних гарантій, забороняють застосування смертної кари до неповнолітніх та вагітних жінок, а також обмежують її використання лише найтяжчими злочинами.

В Україні смертна кара була скасована у 2000 році, але можливість її відновлення періодично обговорюється на політичному рівні. Це питання викликає жваві дискусії як серед політиків, так і серед громадськості. Деякі вважають, що повернення смертної кари може допомогти у боротьбі зі злочинністю, тоді як інші наголошують на важливості дотримання прав людини та етичних стандартів.

Смертна кара залишається складною та неоднозначною проблемою, яка не має простих рішень. Аргументи як "за", так і "проти" її застосування мають значну вагу. Остаточне рішення про те, чи використовувати смертну кару, має прийматися кожною країною з урахуванням власних цінностей, традицій та правової системи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Александренко О. В., Женунтій В. І. Виправлення та ресоціалізація засуджених жінок, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі, як предмет наукових досліджень Т. А. Денисової. *Пенітенціарна система у глобальному вимірі*. 2023. URL: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-327-2-49>(дата звернення: 08.05.2024).
2. Ахтирська Н. М. Практика Європейського суду з прав людини щодо екстрадиції до країни, де не скасована смертна кара. *Судова апеляція*. 2019. № 1 (54). С. 69–78.
3. Баулін Ю. Скасування смертної кари: досвід України. *Європейський суд з прав людини. Судова практика*. 2011. Вип. 2, кн. 3. С. 82–92.
4. Васильченко Л. В. Смертна кара та права людини. *Безпека життєдіяльності*. 2007. № 3. С. 29–32.
5. Гуртовенко О. Л. Питання зворотної дії українських кримінально-правових положень у часі стосовно відмови України від смертної кари. *Наукові праці Національного університету “Одеська юридична академія”*. 2019. Т. 17. С. 430–439. URL: <https://doi.org/10.32837/npuola.v17i0.444>(дата звернення: 08.05.2024).
6. Ільїна О. В. Ресоціалізація засуджених неповнолітніх, які відбувають покарання в місцях несвободи. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. № 1(30). С. 168–171. URL: [https://doi.org/10.32837/ryuv.v0i1\(30\).539](https://doi.org/10.32837/ryuv.v0i1(30).539)(дата звернення: 08.05.2024).
7. Кисіль О. В. Проблема заборони смертної кари в міжнародному праві. *Європейські перспективи*. 2021. № 2. С. 131–136. URL: <https://doi.org/10.32782/ep.2021.2.21>(дата звернення: 08.05.2024).

8. Кіндюк К. Б. Правові проблеми використання смертної кари в творчій спадщині М.М. Гернета. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право*. 2014. Вип. 8. С. 158–164.
9. Крікорова Е., Толстенко Ю. Смертна кара як дилема в міжнародному праві. *Лόγος. мистецтво наукової думки*. 2019. № 7. С. 89–92. URL: <https://doi.org/10.36074/2617-7064.07.00.019>(дата звернення: 08.05.2024).
10. Подорога Л. В. Смертна кара в історії українського кримінального права xv–xvi стст. *Ірпінський юридичний часопис*. 2024. № 1(14). С. 21–29. URL: [https://doi.org/10.33244/2617-4154-1\(14\)-2024-21-29](https://doi.org/10.33244/2617-4154-1(14)-2024-21-29)(дата звернення: 08.05.2024).
11. Пономарьова Г. Боротьба з тероризмом і міжнародне гуманітарне право. *Український часопис міжнародного права*. 2005. № 2. С. 53–63.
12. Попко В. Міжнародне кримінально-процесуальне право: постановка питання. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2021. № 1. С. 141–156. URL: <https://doi.org/10.34015/2523-4552.2021.1.13>(дата звернення: 08.05.2024).
13. Про відхилення клопотань про помилування засуджених до смертної кари : Указ Президента України від 13.07.1995 р. № 612/95. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/612/95#Text>(дата звернення: 08.05.2024).
14. Про Комісію з опрацювання питань щодо скасування смертної кари в Україні : Розпорядж. Президента України від 21.08.1996 р. № 251/96-рп : станом на 11 берез. 1999 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/251/96-рп#Text>(дата звернення: 08.05.2024).
15. Про незастосування акту помилування до засуджених до смертної кари : Указ Президента України від 13.07.1995 р. № 613/95. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/613/95#Text>(дата звернення: 08.05.2024).

16. Про помилування засудженого до смертної кари : Указ Президента України від 28.12.1994 р. № 821/94.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/821/94#Text>(дата звернення: 08.05.2024).
17. Резолюція щодо участі лікарів у виконанні смертної кари : Резолюція Всесвіт. мед. асоц. від 01.10.1981 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/990_014#Text(дата звернення: 08.05.2024).
18. Рекомендація N 1246 (1994) Парламентської Асамблеї Ради Європи "Про скасування смертної кари" : Рек. Ради Європи від 04.10.1994 р.
URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_158#Text(дата звернення: 08.05.2024).
19. Савченко А. Застосування смертної кари та позбавлення волі у США. *Право України*. 2005. № 6. С. 120–123.
20. Сагайдак Ю. В. Ресоціалізація засуджених. національна практика та зарубіжний досвід. *Kyiv Law Journal*. 2023. № 4. С. 253–261.
URL: <https://doi.org/10.32782/klj/2022.4.38>(дата звернення: 08.05.2024).
21. Черінько І. П. Діяльність Ради Європи у сфері боротьби зі смертною карою переважно на прикладі України). *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2009. Вип. 83, ч. 2. С. 139–143.
22. Черненко М. П. Ресоціалізація засуджених як мета кримінально-виконавчого законодавства України. *Проблеми законності*. 2008. Вип. 97. С. 153–162.
23. Шамсан Р. Т. МІЖНАРОДНІ НЕУРЯДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ І МІЖНАРОДНЕ ПРАВО. *Юридичний вісник*. 2022. № 6. С. 145–152.
URL: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i6.2277>(дата звернення: 08.05.2024).
24. Юдова-Романова К. В. Медієвістика публічної смертної кари як масового свята. *Мистецтвознавчі записки*. 2010. Вип. 17. С. 157–166.

25. Юдов М. О., Юдова-Романова К. В. Театралізація публічної смертної кари епохи Середньовіччя. *Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І.К.Карпенка-Карого*. 2017. № 20. С. 150–159. URL: <https://doi.org/10.34026/1997-4264.20.2017.221371>(дата звернення: 08.05.2024).
26. Bolkvadze V. Death penalty in perception of byzantine lawyers. *Cherkasy University Bulletin: Historical Sciences*. 2018. № 3-4. С. 34–40. URL: <https://doi.org/10.31651/2076-5908-2018-3-4-34-40>(дата звернення: 08.05.2024).
27. Dakhova I., Nykonova M. The death penalty in the context of the right to life. *International scientific journal "Internauka". Series: "Juridical Sciences"*. 2018. № 11(55). URL: <https://doi.org/10.25313/2520-2308-2021-11-7745>(дата звернення: 08.05.2024).
28. Korotkii O. Specifics of death penalty at the zaporozhian cossacks: the problem of lack of executioner on the sich. *Young Scientist*. 2019. Т. 3, № 67. URL: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-3-67-76>(дата звернення: 08.05.2024).
29. L.I. O. Correction and resocialization of juvenile delinquents: current trends. *Scientific Herald of Sivershchyna. Series: Law*. 2021. Т. 1, № 12. С. 69–77. URL: <https://doi.org/10.32755/sjlaw.2021.01.069>(дата звернення: 08.05.2024).
30. Rytova V., Khomenko A. The expediency of the existence of the death penalty in the present circumstances. *Young Scientist*. 2019. Т. 11, № 75. URL: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-11-75-12>(дата звернення: 08.05.2024).
31. Vasylyk V. Correction and Resocialization of Sentences to Deprivation of Liberty in the System of Means of Execution of Tasks of Criminal-Executive Legislation. *Ūridičnij časopis Nacional'noi akademii vnutrišnih sprav*. 2020. Т. 20, № 2. С. 33–39.

ДОДАТОК А

Опитування «за і проти» смертної кари

Діана 21 Студентка Ні Тому що можуть звинуватити і вбити невинного Згвалтування, вбивство, викрадання людей

Наталія 27 Грумер Так "Я вважаю смертну кару доцільно вводити за тяжкі злочини, так як можливо це допомогли би знизити злочинність. На мою думку, це безперечно педофілія, зоофілія, викрадення людей та передача їх у сексуальне та іншого рода рабство, тероризм та цілеспрямоване вбивство»

Ліля 20 Юрист Ні «Питання етики та ефективності смертної кари завжди викликає багато дебатів. Багато країн відмовилися від неї через спірність щодо її ефективності та прав людини. Україна також розглядає це питання, але рішення має бути узгодженим та враховувати кращі практики та цінності суспільства. Проте питання дуже спірне, але я проти».

Анастасія 20 Адвокат Ні «Смертна кара в Україні не може бути використана, оскільки це порушує етичні принципи та може призвести до неправосудних рішень, де невинні люди можуть бути помилково засуджені»

Сніжана 19 Студент педагогічного університету Так «Я поважаю такі моральні якості, як справедливість, але. на мою думку, такий вид покарання доцільно використовувати у нашій країні за такі злочини, як: умисне вбивство; тяжкі злочини, що порушують права інших; корупція»

Валерій 22 Студент Так «Так, але через скоєння тяжких злочинів, наприклад умисне групове вбивство, серійні вбивці, які гвалтувати та розчленовували своїх жертв. І за умови що їхні органи, якщо вони здорові, йшло хворим людям для пересадки.»

Галина 22 Студент медичного Так «Я би керувалась такими моральними якостями, як справедливість. Смертну кару предбачила би за педофілію, ККУ ст 115-118, згвалтування, катування»

Володимир 19 Студент Так «Так, за такі злочини, як насильство над жінками та пенсіонерами у разі повного доказу вини злочинця»

Алла 32 Готельний бізнес Так «Ніхто не має права вирішувати - жити людині чи померти, але якщо ти відняв життя, не важливо по якій причині, то чи вартуєш ти того, щоб жити самому? Я підтримую смертну кару за вбивство (у винятках, неумисне вбивство, або вбивство в цілях оборони»

Богдан 20 Студент Ні «Впровадження смертної кари має багато негативних наслідків, таких як ризик помилкових вироків, порушення прав людини та втрата можливості реабілітації. Злочини – корупція»

Вероніка 32 Юрист Так «За зґвалтування, байдуже ставлення до дітей»

Аріна 24 . Так «Так, за зґвалтування»

Володимир 47 Торгівля Ні «Право на позбавлення життя має тільки Бог»

Наталія 40 Реклама Ні «Лишаючи когось життя ми самі фактично вбиваємо. Тому я більше підтримую позбавлення волі пожиттєво»

Мар'яна 18 навчаюсь Так «Я вважаю, що смертна кара є ефективним і доцільним засобом покарання за серйозні злочини, такі як підпал або тероризм, і вважаєте, що її впровадження може служити як стримувальний ефект для потенційних злочинців. За зґвалтування, умисне вбивство»

Олексій 45 Підприємець Ні «Недоцільна. Спочатку необхідне реформування судової системи.»

Дарина 20 Викладачка англійської мови Так «Смертна кара має право на існування, адже є люди з важким психічним станом, яких вже не змінити і вони та їхні вчинки можуть нести загрозу для суспільства. Такі люди є і в нашій країні, тому, я вважаю, що в Україні доцільно використовувати смертну кару. Тероризм, навмисне вбивство, можливо

також жорстоке насилля та гвалтування (в Україні є безліч випадків вбивства та ще більше випадків гвалтування, які, на жаль, ігноруються і не караються належним чином)»

Юлія 44 Медична сфера Так «Зло має бути покаране. За вбивство»

Світлана 51 Підприємець Так «Так, доцільно, за тероризм, навмисне вбивство дітей, за тяжкі злочини»

Тетяна 36 Медик Так «За вбивство, педофілія, згвалтування, державна зрада».

ДОДАТОК Б

Діаграма дослідження

З 20 опитаних людей:

- 12 (60%) висловилися за смертну кару.
- 8 (40%) висловилися проти.

Стать:

- З тих, хто підтримує смертну кару, 8 (67%) - це чоловіки, 4 (33%) - жінки.

- З тих, хто проти смертної кари, 5 (63%) - жінки, 3 (37%) - чоловіки.

Вік:

- Більшість людей, які підтримують смертну кару, молоді (до 30 років) - 7 (58%).

- Ті, хто проти смертної кари, розподілені більш рівномірно за віком: 3 (38%) - молоді (до 30 років), 3 (38%) - середнього віку (30-45 років), 2 (25%) - старші (45+).

Професії:

- Серед тих, хто підтримує смертну кару, найчастіше зустрічаються студенти (5) та медики (2).

- Ті, хто проти смертної кари, представляють різні професії, з юристами (2) та представниками сфери торгівлі або бізнесу (2) серед найпоширеніших.

Важливо зазначити:

- Це дослідження ґрунтується на дуже невеликій кількості людей і не може бути репрезентативним для всього населення України.

- Існує багато інших факторів, які можуть впливати на думку людей про смертну кару, які не були розглянуті в цьому дослідженні.

Ось деякі додаткові думки, висловлені учасниками дослідження:

- Аргументи за смертною карою:

- Справедливість: "Я поважаю такі моральні якості, як справедливість, але, на мою думку, такий вид покарання доцільно використовувати у нашій країні за такі злочини, як: умисне вбивство; тяжкі злочини, що порушують права інших; корупція" (Сніжана, 19 років).

- Стимування злочинності: "Я вважаю, що смертна кара є ефективним і доцільним засобом покарання за серйозні злочини, такі як підпал або тероризм, і вважаєте, що її впровадження може служити як стримувальний ефект для потенційних злочинців" (Мар'яна, 18 років).

- Захист суспільства: "Такі люди є і в нашій країні, тому, я вважаю, що в Україні доцільно використовувати смертну кару. Тероризм, навмисне вбивство, можливо також жорстоке насилля та гвалтування (в Україні є безліч випадків вбивства та ще більше випадків гвалтування, які, на жаль, ігноруються і не караються належним чином)" (Дарина, 20 років).

- Аргументи проти смертної кари:

- Ризик помилкових вироків: "Впровадження смертної кари має багато негативних наслідків, таких як ризик помилкових вироків, порушення прав людини та втрата можливості реабілітації" (Богдан, 20 років).

- Незворотність: "Лишаючи когось життя ми самі фактично вбиваємо. Тому я більше підтримую позбавлення волі пожиттєво" (Наталія, 40 років).

- Неестетичність: "Смертна кара в Україні не може бути використана, оскільки це порушує етичні принципи та може призвести до неправосудних рішень, де невинні люди можуть бути помилково засуджені" (Анастасія, 20)

Ім'я користувача:
Андрій Павлович Колесніков

Дата перевірки:
17.05.2024 08:05:49 EEST

Дата звіту:
17.05.2024 08:08:28 EEST

ID перевірки:
1016258160

Тип перевірки:
Doc vs Library

ID користувача:
100002385

Назва документа: Гринюк_курсова (копія)

Кількість сторінок: 33 Кількість слів: 7626 Кількість символів: 55874 Розмір файлу: 67.65 KB ID файлу: 1016046029

92 слова позначені як "вилучені" та не враховуються у підрахунку слів

0.81% Схожість

Найбільша схожість: 0.29% з джерелом з Бібліотеки (ID файлу: 1015270610)

Пошук збігів з Інтернетом не проводився

0.81% Джерела з Бібліотеки 63 Сторінка 35

2.58% Цитат

Цитати 6 Сторінка 36

Посилання 1 Сторінка 36

0% Вилучень

Деякі джерела вилучено автоматично (фільтри вилучення: кількість знайдених слів є меншою за 8 слів та 0%)

Немає вилучених Інтернет-джерел

0% Вилученого тексту з Бібліотеки 2 Сторінка 36

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи 14